

(GS-128)

(SECRET)

The Royal Embassy of the Netherlands conveys its respects to the Ministry of Foreign Affairs and has the honor to bring to its attention that the Government of the Netherlands, wishing to settle the lateral delimitation of the continental shelf adjacent to the Overseas French Department of Guyana as well as of Surinam, recommends reaching an agreement with the French Republic, determining that delimitation in accordance with the principle of equidistance as defined in Article 6, subsection 2, of the project of "the Convention on the Continental Shelf" elaborated by the conference on the law of the sea that took place last April in Geneva. Article 6, subsection 2, of that Convention stipulates, in particular:

"In a case where the same continental shelf is adjacent to the territories of two bordering states, the delimitation of the continental shelf is determined by agreement between the states. In the absence of agreement, and unless special circumstances justify another delimitation, it will operate by application of the principle of equidistance from the points closest to the baselines from which the length of the territorial sea of each of those states is measured."

Although that convention was signed by neither France nor the Netherlands, the Dutch Government is of the opinion that the principles formulated in the aforementioned article can be considered as recognized norms of international law that can serve as the basis of an agreement on this matter between France and the Netherlands.

This Delegation would be much obliged to the Ministry if it could let it know whether the Government of the French Republic is inclined to an exchange of notes along the lines indicated above.

The Royal Embassy takes advantage of this moment to once again extend the Ministry of Foreign Affairs its highest regards.

Paris, 20 August 1958

Ministry of Foreign Affairs, Paris.

FOTO-BtZ. 172646 a

Secret

L'Ambassade Royale des Pays-Bas présente ses compliments au Ministère des Affaires Etrangères et a l'honneur de porter à sa connaissance que le Gouvernement des Pays-Bas, désireux de régler la délimitation latérale du plateau continental adjacent au Département Français d'Outre-Mer de la Guyane ainsi qu'au Surinam, préconise la conclusion d'un accord avec la République Française, établissant cette délimitation en partant du principe d'équidistance tel que défini à l'article 6, sub 2, du projet de "Convention sur le plateau continental" élaboré par la conférence sur le droit de la mer tenue en avril dernier à Genève. L'article 6, sub 2, de cette convention stipule notamment:

"Dans le cas où un même plateau continental est adjacent aux territoires de deux Etats limitrophes, la délimitation du plateau continental est déterminée par accord entre ces Etats. A défaut d'accord, et à moins que des circonstances spéciales ne justifient une autre délimitation, celle-ci s'opère par application du principe de l'équidistance des points les plus proches des lignes de base à partir desquelles est mesurée la largeur de la mer territoriale de chacun de ces Etats."

Quoique la convention susmentionnée ne soit signée, ni par la France, ni par les Pays-Bas, le Gouvernement néerlandais est d'avis que les principes formulés à l'article précité peuvent être considérés comme des normes reconnues du droit international pouvant servir de base à un accord en cette matière entre la France et les Pays-Bas.

Cette Mission serait obligée au Ministère de bien vouloir lui faire savoir si le Gouvernement de la République Française est disposé à effectuer un échange de notes dans le sens ci-haut indiqué.

L'Ambassade Royale saisit la présente occasion pour réitérer au Ministère des Affaires Etrangères ses assurances de sa très haute considération.

Paris, le 20 août 1958.

Ministère des Affaires Etrangères
Paris.

CS-128

(GS-59)

Ministry of Foreign Affairs

Department of Political Affairs -- America

The Ministry of Foreign Affairs pays its respects to the Royal Embassy of the Netherlands and has the honor of referring to the Note Verbale No. 9978-2578 GS of August 20, 1958 by which the Netherlands proposed a solution to settle a lateral delimitation of the continental shelf adjacent to the French department of Guyana on one side and Surinam on the other.

It was then suggested, by the Dutch side, that the delimitation be established by application of the equidistance principle.

The Foreign Affairs Ministry is happy to let the Dutch Royal Embassy know that the French government shares that point of view and as of now is disposed to enter into negotiations to settle the problem. It suggests that talks begin as soon as possible in Paris.

The Ministry of Foreign Affairs takes advantage of this occasion to renew to the Royal Embassy of the Netherlands its highest regards.

Paris, 11 May 1963

AFSCHRIJFT

MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES

Direction des Affaires Politiques
AMERIQUE

Le Ministère des Affaires Etrangères présente ses compliments à l'Ambassade Royale des Pays-Bas et a l'honneur de se référer à la note verbale no. 9978-2578 GS du 20 août 1958 par laquelle celle-ci proposait une solution pour régler la délimitation latérale du plateau continental adjacent au Département français de la Guyane d'une part et au Surinam d'autre part.

Il était alors suggéré, du côté néerlandais, que la délimitation fût établie en appliquant le principe de l'équidistance.

Le Ministère des Affaires Etrangères est heureux de faire savoir à l'Ambassade Royale des Pays-Bas que le gouvernement français partage cette façon de voir et est dès maintenant disposé à entamer des négociations afin de régler ce problème. Il suggère que des conversations s'engagent dès que possible à Paris.

Le Ministère des Affaires Etrangères saisit cette occasion pour renouveler à l'Ambassade Royale des Pays-Bas les assurances de sa très haute considération./.

Paris, le 11 Mai 1963.

GS-59

(SDOCS197-200)

Subject: Boundary arrangement

Our ref: no 155

Date: 12 February 1964

The suggestion made to me by M. that the French are insisting on an arrangement for the boundary between Surinam and French Guyana was the reason for me to examine the issue of the boundaries of the Surinam Territory in general. Determining the Surinam Territory, i.e., the territory governed by the Surinam Government is one of the most important policy points of my Government, and in this connection, I would like to inform you as follows:

- 1) I have established a commission in connection with the discussions to be held to determine the western and eastern boundaries of Surinam.
In dealing with this matter the Commission must proceed on the basis of the following principles.
The Surinam Territory is bordered:
  - a) to the North, by the Atlantic Ocean (for Government, the border of the territorial sea and for economic exploitation, the boundary of the continental shelf);
  - b) to the West, by the Corantine, which is a national river;
  - c) to the East, by the Maroni, which is an international river;
  - d) to the South by the dividing water between the Amazon and the Surinam Rivers.

- 2) With regard to the western boundary the following starting points apply.
  - a) In the territorial sea and on the continental shelf, the fixed line described earlier on a bearing of 10° East of the True North is maintained. In the years 1937-39 the joint Border Commission adopted the intersection of this line with the left bank as a starting point in the sea of the left bank of the Corantine.
Therefore the boundary in the territorial sea and on the continental shelf is one line from the above-mentioned starting point on a bearing of 10° East of the True North.
This line also accords with the continuation into the sea of the valley of the Corantine which also runs in that direction. Finally, it should be noted that the interests of the Colmar Oil Company are safeguarded if this line is adopted.

  - b) As regards the section from the coast to the source of the Corantine, the left bank of that river is the boundary between Surinam and British Guyana. This boundary was established in the agreement between the Governors of Batenburg and Frederici in 1799-1800.

- c) The so-called disputed territory is entirely considered to be Surinam Territory, as the source of the Corantine corresponds with that of the New River. (The New River is the continuation of the main river.) This view will be maintained. It should be noted that the entire New River is Surinam Territory because the boundary is the left bank from the source to the sea.
- 3) With regard to the eastern boundary between Surinam and French Guyana, the following starting points apply:
- a) In the sea and on the continental shelf, the boundary follows a line with an azimuth of 30° East of the True North from the final point by the sea of the boundary in the Maroni.
The direction is the average direction of the “equidistance line” constructed from this final point. This method is adopted, as Surinam prefers a fixed line, which can always be constructed, to a changing equidistance line.
The connecting line from Hoek Galibi (Surinam bank) and Pointe des Hattes (French bank) is deemed to be the end line of the Maroni, i.e., the start of the territorial sea.
- b) In the Maroni from the source to the sea, the middle of the river is deemed to be the boundary. It seems undesirable to us to have an arrangement in which different line constructions have to be applied in different parts of the river. This would particularly be the case if the channel were chosen to be the boundary. Furthermore, this thalweg is subject to change. Furthermore, for a large part of the river the middle is already the boundary. Shipping is regulated in the Convention.
- c) The Lawa, was indicated by the Tsar of Russia in an arbitration decision in 1891 as the continuation of the Maroni. Surinam considers the Maroni to be the continuation of the Lawa.
- As is the case for the New River, the fact that a joint Dutch-French-Brazilian border commission established the meeting point of three countries in a different location in the years 1937-1940 does not detract from the above-mentioned position.
- 4) With regard to the northern boundary, the following starting point is adopted.
As regards the northern boundary, the boundary of the territorial sea applies for the purposes of sovereignty and the boundary of the continental shelf applies as regards the exploitation of the natural resources.
- 5) The southern boundary is formed by the dividing waters between the Amazon and the Surinam Rivers.
This boundary was established by a joint border commission and is therefore fixed with the exception of the final points.

With regard to the points that were dealt with, I would like to inform you as follows, and request you to consider the points in detail.

Ad. 2. I have been informed that British Guyana is currently carrying out harbour works in the Corantine without obtaining permission for this from Surinam.

The English do not have the right to carry out harbour works in the Corantine, which is Surinam territory. A foreign power can never simply claim rights to Surinam territory (the Corantine). I request you to submit a strong protest to the British Government via the appropriate channels.

For the proper defence of Surinam, it has become clear that it is necessary to protect the boundaries of the territory properly (in this case the Corantine). In particular, no transport of arms, etc., will be permitted on the Corantine as a national river. With reference to the provisions concerned in the Statute, I would like to invite you to prepare a discussion on this point between me and the Minister of Defence.

Ad. 3. It is important to respond to the suggestions of the French to definitively establish the boundary between Surinam and French Guyana.

In order to defend the Surinam position, I consider that it is necessary for the Commission to meet on this matter and to draw up a joint vision and strategy, following a discussion of the relevant documents.

Ad. 4. In connection with recent economic activities, it is now extremely important that the rights of Surinam to the continental shelf are definitively proclaimed. This proclamation is not only timely, but even urgent.

In fact, British Guyana has already proclaimed rights to the continental shelf, even going so far that the whole continental shelf has been brought under the sovereignty of England, while a line has been taken for the boundary between the parts of the continental shelf situated off Surinam and British Guyana which does not coincide with the line of 10° East, but is further east, i.e., towards the Surinam side. Although this proclamation was made entirely unilaterally, it is important not to wait too long, because otherwise historical rights will be claimed.

In general, I would like to draw your attention to the fact that the Corantine is a national river, like, for example, the Coppename and the Surinam River, while the Maroni is an international river.

The economic development of Surinam means that it is desirable that these two rivers are safeguarded as far as possible for the importance of their economic potential for Surinam (hydroelectric power, irrigation, transport, etc.).

For policy considerations, administrative aspects of both a national and international character, and economic aspects already referred to (oil, hydroelectric power, etc.), I have decided to discuss this whole matter in detail with the Dutch

government (Ministry of Foreign Affairs), and they will conduct preliminary discussions with the French and English governments.

The reason for this is by not least the international aspect, which I will not discuss in further detail now.

During the discussions which will take place in the near future, I will be advised by the appointed commission in situ.

In connection with the above, I request you to take the necessary steps to ensure that discussions can be opened with the Dutch government as soon as possible, and subsequently with the French and English governments.

Prime Minister,
Minister of General Affairs,

(J.A. Pengel)

Handwritten notes:
1972
Klein
aest. van de...
van Minister...
aest. van de...
1972

Aan de bevoegde Minister van
Suriname,
Alexander Gozelweg 2,
10-6 Cravenhage,
NEDERLAND.

Ons kenmerk

Uw brief van

Ons kenmerk
No. 155/Vertr.

Datum

Paramaribo 12 februari 1964

Onderwerp: ...

De door U aan mij gedane mededeling, dat van Franse zijde wordt aangekondigd op een regeling van de grens tussen Suriname en Frans Guyana was voor mij aanleiding om de materie der begrenzing van het Surinaams Grondgebied in zijn algemeenheid aan een beschouwing te onderwerpen. De bepaling van het Surinaams Grondgebied, d.w.z. het territorium waarover de Surinaamse Regering het Bestuur voert is één van de belangrijkste beleidspunten van mijn Regering en in verband hiermede breng ik het navolgende te Uwer kennis.

1) Door mij is ingesteld een commissie in verband met de te houden besprekingen ter vaststelling van de west- en oostgrens van Suriname.

Bij de behandeling dezer materie zal de Commissie dienen uit te gaan van de navolgende principiële punten.
Het Surinaams Grondgebied wordt begrensd:

- a) ten Noorden door de Atlantische Oceaan (v/h Bestuur de grens v/d territoriale zee en voor de economische exploitatie de grens v/h continentale plateau);
- b) ten Westen door de Corantijn die een nationale rivier is;
- c) ten Oosten door de Marowijne een internationale rivier;
- d) ten Zuiden door de waterscheiding tussen de Amazone en de Surinaamse rivieren.

2) Ten aanzien van de westgrens wordt van het volgende uitgegaan.

a) In de territoriale zee en over het continentaal plateau wordt vastgehouden aan de reeds eerder bepaalde vaste lijn in de richting van 10° Oost van het Ware Noorden. Door de gemengde grenscommissie in de jaren 1937-39 is de snijding van deze lijn met de linkeroever aangenomen als een beginpunt aan zee van de linkeroever van de Corantijn.

De grens in de territoriale zee en over het continentaal plateau, is dus een lijn vanuit voormeld beginpunt in de richting 10° Oost van het Ware Noorden.

- Deze -

Deze lijn sluit ook aan bij de voortzetting in zee van het dal van de Corantijn, hetwelk ook in deze richting verloopt. Ten slotte zij vermeld, dat de belangen van de Colmar Olie Maatschappij bij aannahme van deze lijn veilig zijn.

b) Voor wat betreft het gedeelte van de kust tot de bron van de Corantijn is de linkeroever van deze rivier de grens tussen Suriname en Brits Guyana. Deze grens staat sedert de overeenkomst tussen de Gouverneurs van Batenburg en Frederici in 1799-1800 vast.

c) Het zgn. betwist gebied wordt geheel als Surinaams Grondgebied beschouwd, aangezien de bron van de Corantijn met die van de Nieuwe Rivier samenvalt. (De Nieuwe Rivier is de voortzetting van de hoofdriever). Hieraan zal worden blijven vastgehouden. Opgemerkt wordt, dat de hele Nieuwe Rivier Surinaams Grondgebied is, omdat van de bron tot aan de zee de grens de linkeroever is.

3) Ten aanzien van de oostgrens, grens tussen Suriname en Frans Guyana wordt voorgesteld van het volgende:

a) In zee en over het continentaal plateau volgt de grens een lijn met een azimuth van 30° Oost van het Ware Noorden vanuit het eindpunt aan zee van de grens in de Marowijne.

De richting is de gemiddelde richting van de "equidistance line" geconstrueerd vanuit dit eindpunt. Deze methode wordt gevolgd aangezien Suriname een vaste steeds construeerbare lijn verkiest boven een wisselende "equidistance line".

Als sluitlijn van de Marowijne, dus het begin van de territoriale zee wordt aangenomen de verbindingslijn van Hoek Galibi (Surinaamse oever en Pointe des Hattes (Franse oever)).

b) In de Marowijne van bron tot aan zee is het midden van de rivier als grens aangehouden. Een regeling waarbij in verschillende delen van de rivier verschillende lijnconstructies moeten worden toegepast, komt ons ongewenst voor. Dit zou met name het geval zijn indien de vaargeul als grens zou worden gekozen. Daarbij komt dat deze Thalweg aan verandering onderhevig is. Bovendien geldt reeds van een groot deel van de rivier, dat het midden de grens is. De scheepvaart wordt in het Verdrag geregeld.

c) Als voortzetting van de Marowijne is reeds bij arbitrale uitspraak in 1891 door de Czaar van Rusland de Lawa aangewezen. Suriname neemt als voortzetting van de Lawa aan de Marouini.

Evenals bij de Nieuwe Rivier het geval is, kan het feit, dat in de jaren 1937-1940 een gemengde Nederlands-Frans-Braziliaar grenscommissie het drielandenpunt op een andere plaats heeft opgericht aan voormeld standpunt geen afbreuk doen.

4) Ten aanzien van de noordgrens wordt van het volgende uitgegaan.

Voor wat betreft de noordgrens geldt ten aanzien van de Soevereiniteit de grens van de territoriale zee en voor de exploitatie der natuurlijke hulpbronnen de grens van het continentale plateau.

- 3 -

5) De zuidgrens is de waterscheiding tussen de Amazone en de Surinaamse rivieren.

Deze grens is reeds door een gemengde grenscommissie opgenomen en staat dus vast met uitzondering van de eindpunten.

Met betrekking tot de behandelde punten moge ik U het navolgende mededelen en verzoeken aan het daarin gestelde uitvoering te willen geven.

Ad.2 Naar mij is medegedeeld worden momenteel van Brits Guyanese zijde havenwerken in de Corantijn uitgevoerd zonder dat toestemming daartoe van Surinaamse zijde verkregen is.

De Engelsen hebben geen recht om in de Corantijn, die Surinaams Grondgebied is havenwerken uit te voeren. Op Surinaams Grondgebied (de Corantijn) kan nimmer zonder meer een vreemde mogendheid rechten doen gelden.

Ik nodig U uit via de gewijzigde weg bij de Engelse Regering een krachtig protest te doen aantekenen.

Voor een goede defensie van Suriname is gebleken, dat een juiste bewaking van de grenzen van het grondgebied (i.c. de Corantijn) een harde noodzaak is. Over de Corantijn als nationale rivier zal met name geen enkel transport van wapens e.d. worden toegestaan. Verwijzende naar de desbetreffende bepalingen in het Statuut nodig ik U uit een bespreking tussen mij en de Minister van Defensie over dit punt te willen voorbereiden.

Ad.3 Het is wel van belang, dat op de suggesties der Fransen wordt ingegaan om de grens tussen Suriname en Frans Guyana definitief te regelen.

Voor de verdediging van het Surinaamse standpunt acht ik het nodig, dat de Commissie over deze aangelegenheid vergadert en na discussie over de betreffende stukken een gezamenlijke visie en tactiek opstelt.

Ad.4 Het is van groot belang, dat in verband met de economische activiteiten van de laatste tijd thans definitief de rechten van Suriname op het continentaal plateau worden geproclameerd. Deze proclamatie is niet alleen actueel doch zelfs urgent.

Brits Guyana heeft nu reeds de rechten op het continentaal plateau geproclameerd daar zelfs zover gaand, dat het gehele continentale plateau onder de Souvereiniteit van Engeland is gebracht, terwijl als grens tussen de voor Suriname en Brits Guyana gelegen delen van het continentaal plateau een lijn is aangenomen die niet samenvalt met de lijn van 10° Oost doch meer oostelijk dus aan Surinaamse zijde daarvan ligt. Hoewel deze proclamatie geheel eenzijdig is gedaan moet niet te lang worden gewacht omdat er anders gesproken zal worden van historische rechten.

In het algemeen moge ik Uw aandacht erop vestigen, dat de Corantijn een nationale rivier is evenals bijv. Coppename en de Suriname rivier, terwijl de Marowijne een internationale rivier is.

- De -

SDOCS199

- 4 -

De economische ontwikkeling van Suriname maakt het gewenst om voor deze beide rivieren het voor Suriname belangrijke deel van het economische potentieel zoveel mogelijk veilig te stellen (waterkracht, irrigatie, transport etc.).

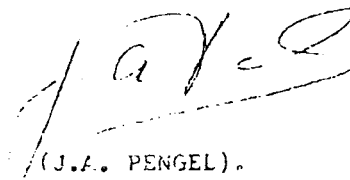
Uit beleidsoverwegingen, bestuurlijke facetten, zowel nationaal als internationaal en economische facetten, waarop reeds is gewezen (olie, waterkracht etc.) heb ik besloten deze totale materie met de Nederlandse regering (Ministerie van Buitenlandse Zaken) ampel te bespreken en zij het preliminair met de Franse en andere regering.

Aanleiding hiertoe is niet in het minst het internationale facet, waarop ik thans niet nader inga.

Bij de besprekingen die op korte termijn zullen plaatsvinden, zal ik ter plaatse door de betreffende commissie worden geadviseerd.

Ik nodig U uit in verband met het bovenstaande de nodige stappen te ondernemen, dat zo spoedig mogelijk met de Nederlandse regering de besprekingen kunnen worden geopend en in aansluiting daaraan met de Franse- en Engelse regering.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,

(J.A. PENGEL).

SDOCS200

(SDOCS173/SDOCS174)

30/64
MEMORANDUM

cc. DAZ
JURA

Date: 11 March 1964

Subject: The borders between Surinam and British Guyana and Surinam and French Guyana

With regard to determining the Eastern and Western boundaries of the Surinam Continental Shelf reference can be made to the letter dealing with this matter dated 4 March 1964, no. DWH/CA-35553 to Mr. Emanuels, putting forward the possibilities which exist with regard to Surinam's rights to the continental shelf.

It was submitted that these boundaries could be determined in consultation with the neighbouring states. Therefore, the Government of the Kingdom will have to enter into negotiations with the French Government, and while British Guyana has not yet obtained independence, with the Government of the United Kingdom.

With regard to the Western boundaries of the continental shelf, it should be recalled that it had already been agreed with the British Government that the principle of equidistance would be accepted in this respect, as shown by the Dutch Aide Memoire concerned dated 6 August 1958 and the reply to this received from the Foreign Office dated 13 January 1959 no.?? 1081/1.

With regard to the Eastern boundary of the continental shelf, the Government of the Kingdom also stated that it was prepared to conclude an agreement on the basis of the equidistance principle (letter DAZ/DWH dated 21 July 1958, 73736/4464GS). According to the letter of the Temporary Chargé d'Affaires in Paris dated 16 May 1963, no.11656/1260, Quay d'Orsay declared that it was prepared to start negotiations on this basis, preferably as soon as possible. The telex message which has just arrived from Paris dated 10 March 1964, no. 454974 reveals that the Quay d'Orsay is insisting on the prompt settlement of this matter.

Before examining the remainder of the content of the above-mentioned letter from the Prime Minister of Surinam, it seems desirable to emphasise the principle that an attempt should be made to reach agreement with the British (British Guyanese) and French Governments respectively, also with regard to establishing the boundaries of Surinam from the mouth of the Corantine and Maroni up to the sources of these rivers. Obviously these boundaries cannot be decreed with unilateral declarations by one of the neighbouring states, either by the Government of the Kingdom, or at the request of Surinam. Such declarations are purely paper annexations which, far from providing a solution, merely threaten to lead to border conflicts which are not in the interests of countries that value good neighbourliness.

Obviously the Dutch Government and subsequently the Government of the Kingdom have therefore attempted to find a basis in peaceful consultation with the British and French Governments so that an acceptable arrangement to the parties involved for the western and eastern boundaries of Surinam respectively can be found through negotiation.

With regard to the western boundary of Surinam, from the coast to the source of the Corantine, the British Ambassador submitted a draft convention here in this city on 21 December 1961, in which the left bank of the Corantine and the Kutari were indicated as the boundary between Surinam and British Guyana. This draft convention did not provide a sufficient basis for negotiations as the Government of the Kingdom doubted the British claims to the area enclosed by the Kutari and the source river of the Corantine further to the west, viz. the New-River.

Her Majesty's Ambassador in London informed the Foreign Office of this in a memorandum dated 10 August 1962 no.15903/2411. In this the Government of the Kingdom declared that it was nevertheless prepared to engage in negotiations on the basis of a compromise in a sense that, instead of the Kutari, the New River would be accepted as the river boundary in the south in the future – thus allocating the so-called disputed triangle to Surinam – in exchange for which it was prepared to accept the thalweg of the Corantine and the New River as the boundary between Surinam and British Guyana.

This compromise was drawn up in a draft convention drawn up by Her Majesty's Ambassador in London on 17 September 1962 and presented to the Foreign Office, in consultation with and with the agreement of the Surinam Government, going back on the concession that had been put forward to the extent that instead of the thalweg, a more westerly projected line in the Corantine and the New-River was indicated as the boundary of Surinam and British Guyana.

In response to this the British Government indicated on 2 November 1962 that it was also prepared to enter into negotiations on the basis of both draft conventions, submitted respectively by it on 21 December 1961 and by the Government of the Kingdom on 17 September 1962.

As you know these negotiations which were to take place in The Hague in November 1962 were not able to take place as a result of the failure of the Constitutional Conference for British Guyana held in that month. ....

30/64

MEMORANDUM

datum: 11 maart 1964

VastDWH/CA

Aan:DWH

Onderwerp: Grenzen Suriname-Brits-Guyana
en Suriname-Frans-Guyana.

*31.11.1964 dd. 12/1-1964. 15/55 (1964)
nr. 33753/64.*

Met betrekking tot het vaststellen van de Oostelijke en Westelijke afgrenzing van het Surinaamse continentale plateau moge worden verwezen naar de terzake handelende brief dd. 4 maart 1964, no. DWH/CA-35553 aan Mr. Emanuels, waarbij de mogelijkheden werden uiteengezet welke bestaan om voor Suriname rechten ten aanzien van de continental shelf geldend te doen maken.

Daarbij werd gesteld dat deze grenzen in overleg met de buurstaten waren vast te stellen. Hieromtrent zal derhalve te bestender tijde door de Koninkrijksregering met de Franse Regering en, zolang Brits-Guyana nog geen onafhankelijkheid heeft verkregen, met de Regering van het Verenigd Koninkrijk in onderhandeling dienen te worden getreden.

Met betrekking tot de Westelijke afgrenzingen van het continentaal plateau moge in herinnering worden gebracht, dat met de Britse Regering reeds overeengekomen was dat daarbij het beginsel van "aequidistance" zal worden aanvaard, zoals blijkt uit het desbetreffend Nederlands Aide Memoire dd. 6 augustus 1958 en het daarop van het Foreign Office ontvangen antwoord dd. 13 januari 1959, no. WN 1081/1.

Met betrekking tot de Oostelijke afgrenzing van de continental shelf verklaarde de Koninkrijksregering zich eveneens reeds bereid tot het sluiten van een overeenkomst op basis van het beginsel van "aequidistance" (brief DAZ/DWH dd. 21 juli 1958, no. 73736/4464 GS). Het Quay d'Orsay verklaarde zich blijkens de brief van de Tijdelijk Zaakgelastigde te Parijs dd. 16 mei 1963, no. 11656/1260 bereid op deze basis, liefst zo spoedig mogelijk, besprekingen te openen. Blijkens het zojuist ingekomen telexbericht uit Parijs dd. 10 maart 1964, no. 456974 dringt het Quay d'Orsay op een spoedige afwikkeling van deze aangelegenheid aan.

Alvorens de verdere inhoud van hogerbedoelde brief van de Minister-President van Suriname in beschouwing te nemen komt het wenselijk voor met enige nadruk het principe voorop te stellen dat, ook met betrekking tot het vaststellen van de grenzen van Suriname vanaf de monding van de Corantijn en Marowijne tot aan de bronnen van deze rivieren, door onderhandelingen naar overeenstemming onderscheidenlijk met de Britse (Brits-Guyanese) en Franse Regeringen dient te worden gestreefd. Deze grenzen kunnen uiteraard niet door eenzijdige verklaringen van een der buurstaten, in casu door de Koninkrijksregering, in casu op verzoek van Suriname, worden gedeclareerd. Dergelijke verklaringen zijn louter papieren annexaties die de bestaande grensgeschillen, verre van ze

SDOCS173

MEMORANDUM

Van: datum:
Aan:
Onderwerp:

- 2 -

tot een oplossing te brengen, slechts dreigen te doen ontaarden in grensconflicten, welke niet in het belang zijn van landen die op een goede nabuurschap prijs stellen.

Vanzelfsprekend is dan ook door de Nederlandse en later door de Koninkrijksregering er naar gestreefd om in vreedzaam overleg met de Britse en Franse Regeringen een basis te vinden om door onderhandelingen tot een voor de betrokken partijen aanvaardbare regeling van respectievelijk de west- en de oostgrens van Suriname.

Met betrekking tot de westgrens van Suriname, vanaf de kust tot de bron van de Corantijn werd door de Britse Ambassade hier ter stede op 21 december 1961 een ontwerp-verdrag ingediend, waarbij de linkeroever van de Corantijn en de Kutari als grens tussen Suriname en Brits-Guyana werd aangewezen. Dit ontwerpverdrag bood geen voldoende basis voor onderhandelingen, aangezien de Koninkrijksregering de Britse aanspraken op het gebied, ingesloten door de Kutari en de meer westelijk stromende bronrivier van de Corantijn, teweten de New-River, in twijfel trok.

Dit werd door Hr. Ms. Ambassadeur te Londen ter kennis gebracht van het Foreign Office bij nota dd. 10 augustus 1962, no. 15903/2411. Daarbij verklaarde de Koninkrijksregering zich nochtans bereid tot onderhandelingen op basis van een compromis in dier voege dat, in stede van de Kutari, de New River als toekomstige grensrivier in het Zuiden zou worden aanvaard - toewijzing derhalve van de zg. onstreden driehoek aan Suriname - waartegenover Zij bereid was de thalweg van de Corantijn en de New River als grens tussen Suriname en Brits-Guyana te accepteren.

Dit compromis werd uitgewerkt in een door Hr. Ms. Ambassadeur te Londen op 17 september 1962 aan het Foreign Office aangeboden, in overleg en met instemming van de Surinaamse Regering opgesteld ontwerp-verdrag, waarbij in zoverre op de in uitzicht gestelde concessie werd teruggekomen, dat daarbij in stede van de thalweg, een meer westelijk daarvan geprojecteerde lijn in de Corantijn en de New River, als grens tussen Suriname en Brits-Guyana werd aangewezen.

In antwoord hierop deelde de Britse Regering op 2 november 1962 mede tot onderhandelingen bereid te zijn op basis van beide, onderscheidelijk door Haar op 21 december 1961 en door de Koninkrijksregering op 17 september 1962 ingediende ontwerp-verdragen.

Zoals bekend hebben deze onderhandelingen, welke in Den Haag in november 1962 zouden plaatsvinden, niet plaats kunnen vinden als gevolg van de mislukking van de in die maand gehouden Constitutionele Conferentie voor Brits-Guyana. Ook de door de Koninkrijksregering in februari 1963 op aandrang van

-3-

SDOCS174

(GS-47/GS-48)

MEMORANDUM

9 April 1964

Subject: Continental plateau Surinam

(On 2 April 1964 meeting of Boetzelaer's committee took place at the department. The following people were present:

(Copy names of participants, etc.)

This meeting, which was of a purely exploratory nature, expressed the wishes of Surinam to issue a proclamation, especially determining the lateral delimitation of the continental shelf of Surinam. The Surinam Government particularly wishes to do this in relation to the delimitation of the boundary with British Guyana. A year before the establishment of the 1958 Geneva Convention relating to the continental shelf, the British Government issued a proclamation with regard to the continental shelf for British Guyana. The 1958 Convention, which will be ratified in the short term both by the Netherlands, also for Surinam and for the United Kingdom, also by British Guyana, enters into effect thirty days after the deposition of the 22nd ratification act. Up to now 21 states have ratified it. Germany will deposit a ratification act shortly, as the 22nd state.

Article 6, paragraph 2, of the Convention reads: "Where the same continental shelf is adjacent to the territories of two adjacent States, the boundary of the continental shelf shall be determined by agreement between them. In the absence of agreement, and unless another boundary line is justified by special circumstances, the boundary shall be determined by application of the principle of equidistance from the nearest points of the baselines from which the breadth of the territorial sea of each state is measured."

Surinam currently fears that although the Convention does not recognise proclamations, as there is no agreement about the boundary line of the continental shelf with British Guyana, and Surinam does not consider it probable that British Guyana will be prepared to enter into negotiations about this – British Guyana will submit the proclamation already made in 1957 as a special circumstance in the sense of the second paragraph of Article 6 of the Convention, on the basis of which, British Guyana will consider that it is justified to deviate from the equidistance principle. If no counter action is now taken by Surinam, British Guyana could also submit that Surinam had clearly accepted the proclamation.

On the other hand, Surinam does not wish to observe the equidistance principle either as regards the delimitation of the boundary on the side of British Guyana. Exactly what Surinam does want as regards the delimitation of the boundary was not discussed further at the meeting.

On the side of French Guyana, the problem does not currently arise. The French have already declared that they wish to observe the equidistance principle. Surinam agrees to this.

The Netherlands has commented that it does not see any benefit in a proclamation. In the first place, as already explained above, this proclamation will be superseded by the entry into effect of the Geneva Convention. It is extremely improbable that a proclamation that was issued will be seen as a special circumstance in the sense of Article 6 paragraph 2 of the Convention. In the second place there is no sanction on the violation of this proclamation. In the third place, issuing such a proclamation could give the wrong impression to French Guyana. The Surinam representatives were advised not to issue the proclamation but to submit a mining act for the continental shelf as the act of execution of the Convention after the ratification of the Convention; a map can be appended to this act as an appendix indicating the boundaries in accordance with the Convention. This will be analogous to the Dutch mining act for the continental shelf, which is also viewed as the execution act of the Convention. Dr. Adam of the Cabinet of the Deputy Prime Minister promised to provide information so that the Surinam side would be able to inspect the draft Dutch Mining Act for the continental shelf.

With regard to the above, it should also be noted that there are no legal objections to the fact that Surinam wishes to issue a proclamation. However, there are objections if Surinam wishes to add a map indicating the boundary to this proclamation. After all, Surinam cannot unilaterally determine its boundaries. Therefore in the proclamation Surinam could only state its wishes with regard to starting negotiations on the boundary line. There is also the problem that issuing a proclamation is a State matter for Surinam, for which discussions are necessary between the three parts of the Kingdom. In view of the problems with Venezuela, it is probable that some political objections are to be expected on the part of the Netherlands Antilles.

It was agreed that at the next meeting which will take place on 14 April, Surinam will produce a draft proclamation.

It can be concluded that the discussion of 2 April was of a purely exploratory nature. As Minister Emanuëls noted, the intention was that Surinam would provide an impression during the forthcoming visit of Prime Minister Pangel about Surinam's proposal to issue a proclamation and how this would be received by the Netherlands.

MEMORANDUM
(Doorslag)

Van: **Plv. Chef DAZ**

9 april 1964 **Nr. 29**

Aan: **S**

cc DWH/CA —
DAZ/JZ

Onderwerp: **Continentaal plateau Suriname**

Op 2 april 1964 vond ten departemente een bijeenkomst plaats van de Commissie van Boetzelaer. Hierbij waren aanwezig: Dr E.O. Baron van Boetzelaer, voorzitter (Min. v. B.Z.), z.e. Mr S.D. Emanuels, Gevolmachtigd Minister van Suriname, Mr H. Pos (Suriname), de Heer C.H. Calor (Suriname), Mr B.A. Adam (Kabinet Vice-Minister-President), Mr P.L. de Haseth (Kabinet Gevolmachtigd Minister Nederlandse Antillen), Dr M.W. Mouton, de Heer A.J. May (Min. v. B.Z.) Mej. Mr F.Y. van der Wal (Min. v. B.Z.), Mej. Mr M.L.A. Labouchere (Min. v. B.Z.)

Op deze bijeenkomst, welke een zuiver oriënterend karakter had, werd van Surinaamse zijde de wens naar voren gebracht een proclamatie te doen uitvaardigen waarin speciaal de laterale afbakening van het continentaal plateau van Suriname wordt vastgelegd. De Surinaamse Regering wenst dit vooral ten opzichte van de grensafbakening met Brits-Guyana. Een jaar voor de totstandkoming van het Verdrag inzake het continentale plateau van Genève van 1958, werd door de Britse Regering voor Brits-Guyana een proclamatie ten aanzien van het continentale plateau uitgevaardigd. Het Verdrag van 1958, wat op korte termijn zowel door Nederland, mede voor Suriname, als door het Verenigd Koninkrijk mede voor Brits-Guyana zal worden bekrachtigd, treedt in werking dertig dagen na nederlegging van de tweentwintigste akte van bekrachtiging. Tot dusver hebben reeds 21 staten bekrachtigd. Duitsland zal zeer binnenkort als 22e staat een akte van bekrachtiging nederleggen.

Artikel 6, lid 2, van het Verdrag luidt: "Where the same continental shelf is adjacent to the territories of two adjacent States, the boundary of the continental shelf shall be determined by agreement between them. In the absence of agreement, and unless another boundary line is justified by special circumstances, the boundary shall be determined by application of the principle of equidistance from the nearest points of the baselines from which the breadth of the territorial sea of each State is measured."

De vrees bestaat thans aan Surinaamse zijde dat, ofschoon het Verdrag geen proclamatie erkent, nu er geen overeenkomst over het grensverloop op het continentale plateau met Brits-Guyana bestaat - en Suriname het niet waarschijnlijk acht dat Brits-Guyana bereid zal worden gevonden hierover onderhandelingen te beginnen -, Brits-Guyana de reeds in 1957 gedane proclamatie zal aanvoeren als een bijzondere omstandigheid in de zin van het tweede lid van artikel 6 van het Verdrag, op grond waarvan Brits-Guyana zich gerechtigd zal achten af te wijken van het equidistantiebeginsel. Indien niet thans van Surinaamse zijde tegenactie wordt genomen, zou Brits-Guyana tevens hierbij kunnen aanvoeren dat van Surinaamse zijde kennelijk in de proclamatie is berust.

- Anderzijds -

- 2 -

Anderzijds wenst Suriname zich evenmin te houden aan het equidistantiebeginsel wat de grensafbakening aan de kant van Brits-Guyana betreft. Wat Suriname precies als grensafbakening wenst is op de bijeenkomst verder niet ter sprake gekomen.

Aan de kant van Frans-Guyana doet het probleem zich vooral niet voor. De Fransen hebben reeds verklaard zich te willen houden aan het equidistantiebeginsel. Hiermede gaat Suriname accoord.

Van Nederlandse zijde is opgemerkt dat er geen heil wordt gezien in een proclamatie. In de eerste plaats zal deze proclamatie zoals reeds boven werd uiteenzet, worden achterhaald door de inwerkingtreding van het Verdrag van Genève. Het is uiterst onwaarschijnlijk dat een gedane proclamatie zal worden opgevat als een bijzondere of standigheid in de zin van artikel 6, lid 2, van het Verdrag. In de tweede plaats staat op overtreding van deze proclamatie geen sanctie. In de derde plaats zou het uitvaardigen van een dergelijke proclamatie een verkeerde indruk kunnen maken op Frans-Guyana. Aan de Surinaamse vertegenwoordigers werd aangeraden de proclamatie niet uit tevaardigen, doch na bekrachtiging van het Verdrag een mijnwet voor het continentaal plateau als uitvoeringswet van het Verdrag in te dienen; als bijlage bij deze wet kan een kaart worden gevoegd, waar op de grenzen worden aangegeven conform het Verdrag. Een en ander loog aan de Nederlandse mijnwet voor het continentaal plateau, wel ook als uitvoeringswet van het Verdrag zal worden beschouwd. De Heer Adam van het Kabinet van de Vice-Minister-President zegde toe bemiddeling te verlenen opdat men van Surinaamse zijde kennis zou kunnen nemen van het Nederlandse ontwerp mijnwet voor het continentale plateau.

Bij het bovenstaande kan nog worden aangetekend dat tegen het feit dat Suriname een proclamatie wenst te doen uitvaardigen juridisch geen bezwaren bestaan. Wel bestaan er bezwaren, indien Suriname aan deze proclamatie een kaart met grensaanduidingen wenst toe te voegen. Suriname kan immers zijn grenzen niet eenzijdig vaststellen. Suriname zou dus slechts in de proclamatie gewag kunnen maken van wenselijkheid over het grensverloop onderhandelingen te beginnen. Hierbij komt het probleem dat het uitvaardigen van een proclamatie voor Suriname een Rijksaangelegenheid is, waarvoor overleg nodig is tussen de drie delen van het Koninkrijk. Van de zijde van de Nederlandse Antillen zullen vermoedelijk, gezien de problemen met Venezuela wel enige politieke bezwaren te verwachten zijn.

Afgesproken werd overigens dat Suriname op de eerstvolgende bijeenkomst, welke op 14 april zal plaatsvinden, met een ontwerp-proclamatie ter tafel zal komen.

Geconcludeerd moge worden dat de bespreking van 2 april uitzonderend een oriënterend karakter had. Zoals Minister Emanuels opmerkte was het de bedoeling dat men zich aan Surinaamse zijde met het eventueel voorstel van Premier Fangel een indruk verschafte hoe Nederlandse zijde ontvangen zou worden.

GS-48

(GS-40/GS-41)

This morning, the Minister Plenipotentiary for Surinam requested PS by telephone for an audience for the Prime Minister of Surinam with M.

A tentative arrangement was made for Monday 4 May at 11 a.m. Mr. Emanuëls indicated that Mr. Pengel wishes to place the following points on the agenda.

1) Proclamation on the Continental Shelf

In particular, Mr. Pengel would like to discuss at what point the proclamation could be issued. In addition, Mr. Emanuëls gave a reminder that in the Council of Ministers, the Minister of Economic Affairs had indicated that he wished to be involved in the discussion.

It should be recalled that the subject in question is being dealt with in a commission chaired by the Chief of DAZ. A report of the activities of this commission following the DAZ memorandum of the 28th of this month, no. 59/64 (enclosed), will be ready at the end of this week. Regarding the time at which the Proclamation will be issued, it will be proposed delaying the proclamation for some time in order not to weaken the negotiating position in the discussion with the Germans about the continental shelf in the North Sea.

2) Treaty for the settlement of the boundary with French Guyana

For this purpose Mr. Pengel in particular wishes to raise the question whether it is already possible to discuss with the French the substantive content of the settlement to be proposed.

With regard to this point, it should be noted that the discussion which is being conducted by the Surinam working group with experts from this Ministry on the Surinam draft treaty has not yet come an end. There is no difference of opinion regarding the substantive content.

Meanwhile, Her Majesty's Ambassador in Paris has been instructed at Mr. Emanuëls' request to inform the French Government that Surinam would also appreciate the border negotiations being resumed very soon, and that the position of the Kingdom will be laid down in a draft treaty which will be sent to that government as soon as possible.

3) Protest to the British Government about the jetty on the British Guyana side of the Corantine.

According to a telegram from Paramaribo, M. wishes to discuss this matter himself here in the department.

4) Protest to the British Government about the British exploration in the so-called triangle

There are no data available at the department on this matter. However, I believe that this matter has been broached with M. by Mr. Pengel in Paramaribo.

5) Mr. Emanuëls asked whether the establishment of an Indonesian Consulate General in Paramaribo should be raised during the audience. In this respect, the following comments should be noted.

The request of the Temporary Chargé d'affaires of Indonesia to be permitted to open an Indonesian consulate in Surinam was passed on to Mr. Emanuëls in a letter DKP/KA, dated 31-1-1964, no. 14357, indicating that there was no objection to this on the part of this Ministry, and with the request to obtain the view of the Surinam Government.

Up to now there has been no response to this. However, Mr. Emanuëls did inform S. at the time that Prime Minister Pengel wished to come to the Netherlands to talk about the establishment of this Consulate, amongst other things. However, this discussion has not taken place. It is not clear whether Mr. Pengel has been in contact with M. in Paramaribo about this.

There is a possibility that Mr. Pengel will raise the question whether it is possible to prohibit the Indonesian consul to be appointed from carrying out political activities in Surinam.

28/64

Geheim
MEMORANDUM

Van:

DWH

Aan:

DAZ

Onderwerp:

Audiëntie Minister-President van
Suriname bij M.-

datum: 29 april 1964

c.c.:

S
PS
JURA
DAZ
DWH/CA

*rekenen
DWH/CA*

*door M. geric
dH 12/5*

De Gevolmachtigde Minister van Suriname heeft hedenmorgen PS telefonisch verzocht om een audiëntie voor de Minister-President van Suriname bij M.

Tentatief werd afgesproken maandag 4 mei a.s., 11 uur. Mr. Emanuëls deelde mede dat de Heer Pengel de volgende punten aan de orde wenst te stellen.

1) Proclamatie Continentaal Plateau.-

Met name wenst de Heer Pengel te bespreken op welk ogenblik de proclamatie zou kunnen worden uitgevaardigd. Bovendien herinnerde Mr. Emanuëls eraan dat in de Rijksministerraad de Minister van Economische Zaken de wens te kennen had gegeven bij het overleg te worden betrokken.

Er moge aan worden herinnerd dat de onderwerpelijke aangelegenheid wordt behandeld in een commissie onder leiding van Chef DAZ. Een verslag van de werkzaamheden van deze commissie in aansluiting aan memorandum DAZ van 28 dezer no. 59/64 (bijgevoegd) zal aan het einde van deze week gereed zijn. Aanzien het moment waarop de Proclamatie zal worden uitgevaardigd zal worden voorgesteld de Proclamatie nog enige tijd aan te houden ten einde de onderhandlungspositie bij de bespreking met de Duitsers over de continental shelf in de Noordzee niet te verzwakken.

2) Tractaat ter regeling van de grens met Frans-Guyana.-

Hierbij wenst de Heer Pengel met name aan de orde te stellen de vraag of reeds met de Fransen kan worden gesproken over de materiële inhoud der voor te stellen regeling.

Aanzien dit punt zij opgemerkt dat het overleg dat door de Surinaamse werkgroep met deskundigen van dit Ministerie omtrent het Surinaams ontwerpverdrag wordt gepleegd nog niet is beëindigd. Omtrent de materiële inhoud bestaat geen verschil van mening.

~~Inmiddels is op verzoek van Mr. Emanuëls aan Hr. Ms. Ambassadeur te Parijs opgedragen de Franse regering mede te delen dat ook Suriname op spoedige hervatting van de grensonderhandelingen prijs stelt en dat het Koninkrijksstandpunt neergelegd zal worden in een ontwerpverdrag dat zo spoedig mogelijk aan die regering zal worden toegezonden.~~

32

GS-40

MEMORANDUM

Van:

datum:

Aan:

Onderwerp:

*Trie rult "sraentje" "mullt" 2 -
nota m
"13/64
inlypaan
Orsail*

3) Protest bij de Britse regering over de steiger aan de Brits Guyaanse kant van de Corantijn.

Volgens een telegram uit Paramaribo wenst M deze aangelegenheid zelf alhier op het departement te bespreken.

4) Protest bij de Britse regering over de Britse exploraties in de zg. driehoek.

Over deze aangelegenheid bestaan ten departemente geen gegevens. Ik meen echter dat deze kwestie door de Heer Pengel bij M is aangesneden te Paramaribo.

5) Mr. Emanuëls vroeg zich af of de vestiging van een Indonesisch Consulaat-Generaal te Paramaribo tijdens de audiëntie aan de orde zou moeten worden gesteld. Dienaangaande moge het volgende worden opgemerkt.

Het verzoek van de Tijdelijk Zaakgelastigde van Indonesië om in Suriname een Indonesisch consulaat te mogen openen werd bij brief DKP/KA d.d. 31-1-1964 no. 14357 aan Mr. Emanuëls doorgegeven onder mededeling dat daartegen zijdens dit Ministerie geen bezwaar bestond en met verzoek het oordeel van de Surinaamse regering te mogen vernemen.

Hierop is totnogtoe geen reactie ontvangen. Wel deelde Mr. Emanuëls destijds aan S mede dat Minister-President Pengel o.m. over de oprichting van dit Consulaat in Nederland wilde komen praten. Dit gesprek heeft echter niet plaats gevonden. Het is niet bekend of de Heer Pengel te Paramaribo hierover met M contact heeft gehad.

De mogelijkheid is niet uitgesloten dat de Heer Pengel de vraag zal stellen of het niet mogelijk is aan de te benoemen Indonesische Consul te verbieden in Suriname politieke activiteit te plegen.

*M
10/10 Verwijzen zij naar bij gevoegde memoranda.*

20/ Wellicht is het meermalen, dat H. S. zich laat bijstaan door Chef D.W.H.

18/15 Minister Pengel zal zeker Mr. Emanuëls meenemen. 1/15

GS-41

(GS-32-37)

Short report of the discussions held on 2, 16 and 23 April 1964 at the Department of Foreign Affairs about a proclamation relating to the continental shelf of Surinam.

The discussions chaired by Dr. E.O. Baron van Boetzelaer (Ministry of Foreign Affairs) was attended by: copy names

The first discussion was mainly of an exploratory character in response to the wishes of the Government of Surinam to safeguard the rights to the continental shelf by means of a proclamation. The second discussion was devoted to different legal and political aspects of a draft for such a proclamation submitted by Surinam; agreement was reached on 23 April on the basis of an amended draft.

The discussion on different aspects of this matter can be summarised as follows.

The importance and significance of a proclamation

On the Dutch side, it was pointed out that the situation has changed since 1957 when Surinam raised the possibility of issuing a proclamation. Afterall, in 1958 the Geneva Convention on the continental shelf entered into effect. What this says about the boundaries of the continental shelf and the description of the sovereign rights which coastal states can exercise there can now be considered to be applicable international law. Article 2 paragraph 3 of the Convention provides, inter alia, that the rights of the coastal state are not dependent on any express proclamation. The Netherlands also pointed out that with the exception of the recent German proclamation all the well-known proclamations date from before the 1958 Conference on the law of the sea, and they usually proclaimed full sovereign rights which is in conflict with the 1958 Convention.

On the Surinam side, it was noted that it is not primarily a matter of establishing the rights which Surinam can exercise in the continental plate – although a proclamation is also seen as a way of acquiring strength in relation to states which are not party to the Geneva Convention – but above all to clarify how far the rights of Surinam extend. In other words, for every interested party it must be clear to which Government it must turn if it wishes to apply for a licence for the exploration or exploitation of the natural resources of the continental shelf off the coast of Surinam or of the neighbouring countries of Surinam. Seen in this light a clear boundary of the continental shelf, both on the Eastern and on the Western side is the most important element of a proclamation. To explain this importance it is pointed out that there are indications that there is oil on the continental shelf off the coast of Surinam and that the oil territory extends eastwards to the coast off French Guyana. On the West side the complication is that in pursuance of a British proclamation, the continental shelf of British Guyana allegedly extends over the area which Surinam considers to belong to the continental shelf of Surinam.

As an alternative solution, it was suggested on the Dutch side that Surinam would introduce a legal settlement with regard to the exploration and exploitation of the natural resources of the continental shelf, in the spirit of the law being prepared in the Netherlands. This would have the advantage, amongst other things, that there would be a sanction for the violation of the legal provisions, while a proclamation is hot air. Admittedly there was some interest in this suggestion on the Surinam side, but the preference continued to be for a proclamation, as establishing the legal provisions would take too much time.

As there are no specific objections to issuing a proclamation, it was agreed in principle that Surinam's desire in this respect could be met, provided it was possible to achieve agreement on the text of the proclamation.

Sideways boundary of the continental shelf

Art. 6, paragraph 2 of the 1958 Geneva Convention provides that if the same continental shelf borders on the territories of two adjacent states, the boundary of the continental shelf is established in an agreement between these states, and that if there is no agreement, the line of the boundary is determined by the equidistance line unless special circumstances justify another boundary line.

In this context it emerged during the discussion that it is necessary to avoid the impression that Surinam is unilaterally establishing the boundary by proclamation, as this is not acceptable in international law. The proclamation must be restricted to indicating which lines Surinam considers to be the boundaries of its continental shelf, as long as no agreement has been concluded with the neighbouring states.

As an alternative solution it was suggested that the boundaries be kept vague in the proclamation (e.g., "in accordance with the principles of the 1958 Convention") and to specify the borders in a national decree. In international law this would give less of an impression of a unilateral determination of the boundary. However, on the Surinam side this suggestion was considered too complicated and moreover, difficult to execute; it was considered that the desire to clearly proclaim the Surinam claims would be better met by including everything in a single proclamation, even though all this would be done with the reservation "as long as no boundary has been established by agreement".

With regard to the concrete boundaries, Surinam has a preference for a line with a bearing of 30° East of the True North from the middle of the final line of the Maroni river, on the East side. This boundary corresponds approximately to the boundary according to the equidistance line, but Surinam considers that it is more practical as a straight line, because the equidistance line is a broken line.

It was agreed that with a view to the forthcoming discussions on the boundary with France, there is a preference for upholding the equidistance line in the proclamation for the time being, and to attempt to gain the acceptance of the boundary desired by Surinam in the negotiations with France.

With regard to the Western boundary, it was agreed that as long as no other boundary line has been determined by agreement, the boundary will be a line with a bearing of 10° East of the True North from the starting point in the sea of the left bank of the Corantine River. This line can be seen as the continuation in the sea of the line which divides the territorial waters of Surinam and British Guyana. Special circumstances justify a deviation from the equidistance line in this case.

Interests of other Territories of the Kingdom

In itself there is no objection to a proclamation issued only for the continental shelf of Surinam. The Netherlands does not consider a proclamation appropriate and does not feel any need for this; a proclamation for the continental shelf of the Netherlands Antilles is considered inadvisable in connection with the relationship with Venezuela.

The question whether a proclamation with Surinam could harm the interests of the Netherlands Antilles was answered in the negative. A suggestion by Mr. De Haseth to examine how Venezuela would respond to a Surinam proclamation was not considered possible to execute.

With regard to the Netherlands, the question referred to above was also answered in the negative in so far as it concerns the boundary between the Dutch and the Belgian continental shelf, even though no agreement has yet been concluded in this respect. However, things are different with regard to the boundary between the Dutch and the German continental shelf, as the arguments on the basis of which Surinam claims a boundary with British Guyana which deviates from the equidistance line, are in some respects similar to the arguments which Germany submits for such a deviation vis-à-vis the Netherlands. Therefore, the Netherlands asked Surinam to wait with issuing the proclamation until agreement has been achieved in principle in the Dutch-German negotiations; this would involve a delay of approximately two months.

With regard to this last aspect it was pointed out on the Surinam side that it is conceivable that rejecting certain arguments submitted by Germany could have a negative influence on the position of Surinam, as it is conceivable that Surinam would want to appeal to these arguments to acquire the boundary it wishes with British Guyana. Therefore, the argument was for more coordination between the negotiations on the boundaries of the continental shelf of the various territories of the Kingdom. On the part of the Netherlands it was agreed that these matters would immediately be brought to the attention of Professor Riphagen, who is charged with the discussions with Germany.

In connection with the possible postponement of the Surinam proclamation Mr. Van Santen asked whether it is not necessary to safeguard the rights of Surinam in the short term with regard to the boundary between the continental shelf of Surinam and of British Guyana. After all, these rights are violated in the British proclamation concerned and the Dutch proposals for the negotiations on the delimitation of the boundary between Surinam and British Guyana are not in his view a sufficient defence. The International

Court of Justice would have to take into account a formal procedure in a possible dispute, in his opinion. However, for the time being there was no desire for such a formal procedure on the part of Surinam.

The text of the proclamation on which agreement was obtained on 23 April 1964 is appended to this report.

Kort verslag van de op 2, 16 en 23 april 1964
ten Departemente van Buitenlandse Zaken gehouden
besprekingen over een proclamatie inzake het
continentaal plateau van Suriname.

Aan de besprekingen, gehouden onder leiding van Dr. E.O. baron van Boetzelaer (Min. van B.Z.), werd deelgenomen door:

Z.E. Mr. S.D. Emanuels, Gevolmachtigd Minister van Suriname,
Mr. H. Pos (Suriname),
de Heer C.H. Calor (Suriname),
Dr. Ir. F.E. Essed (Suriname) (2e en 3e bespreking)
Mr. P.L. de Haseth (Kabt. Gevolmachtigd Minister Nederlandse
Antillen (1e en 2e bespreking),
Mr. B.H. Adam (Kabt. Vice-Minister-President),
Dr. M.W. Mouton (1e en 2e bespreking),
Dr. C.W. van Santen (Min. van B.Z.) (2e en 3e bespreking),
de Heer A.J. May (Min. van B.Z.) (1e en 2e bespreking),
Mr. H.J.C. Buurman van Vreeden (Min. van B.Z.) (2e en 3e bespr.),
Mej.Mr. F.Y. van der Wal (Min. van B.Z.) (1e bespreking),
Mej.Mr. M.L.A. Labouchere (Min. van B.Z.).

De eerste bespreking had voornamelijk een oriënterend karakter naar aanleiding van de wens van de Regering van Suriname om de rechten op het continentaal plateau door middel van een proclamatie veilig te stellen; de tweede bespreking was gewijd aan verschillende juridische en politieke aspecten van een van Surinaamse zijde overgelegd ontwerp voor zodanige proclamatie; op 23 april werd overeenstemming bereikt op basis van een gewijzigd ontwerp.

Het overleg over verschillende aspecten van deze gelegenheid kan als volgt worden samengevat.

- 2 -

Belang en betekenis van een proclamatie.

Van Nederlandse zijde werd erop gewezen dat de situatie is gewijzigd sedert 1957, toen door Suriname het uitvaardigen van een proclamatie aan de orde werd gesteld. In 1958 kwam immers het Verdrag van Genève tot stand inzake het continentaal plateau. Hetgeen daarin staat inzake de begrenzing van het continentaal plateau en de omschrijving van de soevereine rechten welke de kuststaten daarover uitoefenen, kan thans als geldend volkenrecht worden beschouwd. Artikel 2, lid 3 van het Verdrag bepaalt o.m. dat de rechten van de kuststaat niet afhankelijk zijn van enige uitdrukkelijke proclamatie. Er werd tevens op gewezen, dat, met uitzondering van de recente Duitse proclamatie, alle bekende proclamaties dateren van vóór de Zeerechtconferentie van 1958, terwijl daarin veelal volledige soevereine rechten werden geproclameerd, hetgeen in strijd is met het Verdrag van 1958.

Van Surinaamse zijde werd opgemerkt dat het niet in de eerste plaats gaat om het vestigen van de rechten die Suriname over het continentaal plateau kan uitoefenen - al ziet men in een proclamatie toch ook een middel om sterk te staan tegenover staten die niet partij zouden zijn bij het Verdrag van Genève - , maar vooral om duidelijk te maken tot waar de rechten van Suriname zich uitstrekken. Met andere woorden: het moet voor ieder belanghebbende duidelijk zijn tot welke Regering hij zich moet wenden indien hij voor de kust van Suriname of van de buurlanden van Suriname een vergunning zou willen vragen voor exploratie of exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van het continentaal plateau. In dit licht bezien is een duidelijke begrenzing van het continentaal plateau zowel aan de Oostzijde, als aan de Westzijde het belangrijkste element van een proclamatie. Ter toelichting van dit belang wordt erop gewezen dat er aanwijzingen zijn dat zich in het continentaal plateau voor de kust van

- 3 -

GS-33

- 3 -

Suriname olie bevindt en dat het oliegebied zich Oostwaarts uitstrekt tot voor de kust van Frans Guyana. Aan de Westzijde doet zich de complicatie voor dat ingevolge een Britse proclamatie het continentaal plateau van Brits Guyana zich zou uitstrekken over gebied dat Suriname als behorende tot het continentaal plateau van Suriname beschouwt.

Als alternatieve oplossing werd van Nederlandse zijde gesuggereerd dat Suriname een wettelijke regeling zou treffen inzake de exploratie en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van het continentaal plateau, in de geest van de in Nederland in voorbereiding zijnde wet. Dit zou o.m. het voordeel hebben dat op overtreding van de wettelijke bepalingen sanctie staat, terwijl een proclamatie een slag in de lucht is. Van Surinaamse zijde werd weliswaar belangstelling getoond voor deze suggestie, doch de voorkeur bleef uitgaan naar een proclamatie, aangezien met de totstandbrenging van wettelijke voorzieningen teveel tijd zou zijn gemoeid.

Aangezien tegen het uitvaardigen van een proclamatie geen concrete bezwaren zijn aan te voeren, werd in beginsel overeengekomen, dat aan het verlangen van Suriname daaromtrent zou kunnen worden voldaan, mits over de tekst van de proclamatie overeenstemming zou kunnen worden verkregen.

Zijwaartse begrenzing van het continentaal plateau.

Art. 6, lid 2 van het Verdrag van Genève van 1958 bepaalt, dat, indien hetzelfde continentaal plateau aan de grondgebieden van twee aangrenzende staten grenst, de grens van het continentaal plateau bij overeenkomst tussen die staten wordt vastgesteld, en dat, indien geen overeenkomst bestaat, de grenslijn wordt bepaald door de equidistance lijn, tenzij bijzondere omstandigheden een andere grenslijn rechtvaardigen.

In verband hiermede kwam bij het overleg tot uitdrukking dat de indruk moet worden vermeden dat Suriname de grenslijne

- 4 -

GS-34

- 4 -

bij proclamatie eenzijdig vaststelt, aangezien zulks volkenrechtelijk niet aanvaardbaar is. De proclamatie moet er zich toe beperken aan te geven welke lijnen Suriname, zolang terzake met de buurstaten geen overeenkomst is gesloten, als de grenzen van zijn continentaal plateau beschouwt.

Als alternatieve oplossing werd gesuggereerd de begrenzing in de proclamatie vaag te houden (b.v. "volgens de beginselen van het Verdrag van 1958") en de grenzen bij Landsverordening te preciseren. Dit zou volkenrechtelijk minder de indruk maken van een eenzijdige grensvaststelling. Van Surinaamse zijde werd deze suggestie echter te ingewikkeld en bovendien bezwaarlijk uitvoerbaar geacht; men meende dat aan de wens om de Surinaamse aanspraken duidelijk bekend te stellen beter wordt tegemoetgekomen door alles in één proclamatie te verwerken, zij het dat een en ander zou geschieden onder de reserve "zolang bij overeenkomst geen grens is vastgesteld".

Met betrekking tot de concrete begrenzing geeft Suriname voor wat de Oostzijde betreft de voorkeur aan een lijn met een azimuth van 30° Oost van het Ware Noorden vanuit het midden van de sluitlijn van de Marowijnerivier. Deze grens komt ongeveer overeen met de grens volgens de equidistancelijn, maar is, naar Surinaamse opvatting, als rechte lijn praktischer, omdat de equidistancelijn een gebroken lijn volgt.

Overeengekomen werd dat het met het oog op de ophanden zijnde grensbesprekingen met Frankrijk de voorkeur verdient zich in de proclamatie voorshands te houden aan de equidistancelijn en bij de onderhandelingen met Frankrijk te streven naar het aanvaarden van de door Suriname gewenste grenslijn.

Met betrekking tot de Westelijke begrenzing werd overeengekomen dat zolang bij overeenkomst geen andere

- 5 -

GS-35

- 5 -

grenslijn is vastgesteld de begrenzing zal zijn een lijn met een azimuth van 10° Oost van het Ware Noorden vanuit het beginpunt aan zee van de linkeroever van de Corantijnrivier. Deze lijn is te beschouwen als de voortzetting in zee van de lijn welke de territoriale wateren van Suriname en Brits Guyana scheidt. Bijzondere omstandigheden wettigen hier een afwijking van de equidistancelijn.

Belangen van andere Rijksdelen.

Op zichzelf bestaat er geen bezwaar tegen een proclamatie uit te vaardigen alleen voor het continentaal plateau van Suriname. Nederland acht een proclamatie niet opportuun en heeft daaraan ook overigens geen behoefte. Een proclamatie van het continentaal plateau van de Nederlandse Antillen is onraadzaam te achten in verband met de verhouding tot Venezuela.

De vraag of een proclamatie van Suriname de belangen van de Nederlandse Antillen zou kunnen schaden, wordt ontkennend beantwoord. Een suggestie van Mr. de Haseth om te doen nagaan hoe Venezuela op een Surinaamse proclamatie zou reageren, werd niet wel uitvoerbaar geacht.

Ten aanzien van Nederland werd bovenbedoelde vraag eveneens ontkennend beantwoord voor zover het betreft de grenslijn tussen het Nederlandse en het Belgische continentaal plateau, ook al is terzake nog geen overeenkomst gesloten. Met betrekking tot de grenslijn tussen het Nederlands en het Duitse continentaal plateau ligt de zaak echter anders aangezien de argumenten op grond waarvan Suriname ten opzichte van Brits Guyana een grenslijn claimt welke afwijkt van de equidistancelijn, in bepaalde opzichten gelijkenis vertonen met de argumenten welke Duitsland voor een dergelijke afwijking tegenover Nederland aanvoert. Van Nederlandse zijde werd daarom verzocht met de uitvaardiging van de proclamatie van Suriname te wachten totdat in beginsel

- 6 -

GS-36

- 6 -

overeenstemming zal zijn bereikt bij de Nederlands-Duitse onderhandelingen; hiermee zou een uitstel van ongeveer twee maanden zijn gemoeid.

Naar aanleiding van laatstbedoeld aspect werd er van Surinaamse zijde op gewezen dat het denkbaar is, dat het afwijzen van bepaalde door Duitsland aangevoerde argumenten de positie van Suriname ongunstig zou kunnen beïnvloeden, aangezien het denkbaar is, dat Suriname zich op die argumenten zou willen beroepen voor het verkrijgen van de met Brits Guyana gewenste grenslijn. Gepleit werd daarom voor meer co-ördinatie tussen de onderhandelingen over de begrenzing van het continentaal plateau van de onderscheiden rijkdelen. Van Nederlandse zijde werd toegezegd een en ander al dadelijk onder de aandacht te brengen van Prof. Riphagen, die met de besprekingen met Duitsland is belast.

In verband met mogelijk uitstel van de Surinaamse proclamatie stelde Mr. van Santen de vraag, of het niet noodzakelijk is op korte termijn de rechten van Suriname voor te behouden ten aanzien van de grenslijn tussen het continentaal plateau van Suriname en van Brits Guyana. Op deze rechten werd immers inbreuk gemaakt in de desbetreffende Britse proclamatie en de Nederlandse voorstellen voor de onderhandelingen over de grensafbakening tussen Suriname en Brits Guyana vormen z.i. een onvoldoende verweer. Met een formele démarche zou het Internationale Hof van Justitie z.i. wel rekening moeten houden bij een eventueel geschil. Van Surinaamse zijde werd echter voorshands aan een dergelijke formele démarche geen behoefte gevoeld..

De tekst van de proclamatie, waarover op 23 april 1964 overeenstemming werd verkregen, is aan dit verslag gehecht.

W. van Santen
1-5-64.

GS-37